

Sanningen om judarna i Tyskland.

På grund av sitt gynnsamma läge utgjorde Tyskland sedan länge tillflyktsort för de tyska judarna, som intet annat land på jorden, målet för den från öster framflyttande judiska människoströmmen. Ända till början av det adertonde århundradet förhindrades de judiska invandrarna att vinna inflytande i Tyskland genom lagliga skyddsåtgärder. Men sedan dessa skyddsåtgärder blivit upphävd började judarna långsamt men säkert att tränga in i ledningen av tyska folkets ekonomiska, politiska och andliga liv.

Så var läget i Tyskland till världskriget slut. Vid denna tid bodde runt 600 000 judar i Tyskland; dessa utgjorde en procent av tyska folket. På andra sidan gränsen levde enbart i Polen över tre miljoner judar. Här utgjorde de tio procent av folket.

Efter världskrigets slut utgjöt sig en ström judiska utvandrare, delvis drivna av den i Östeuropa härskande nöden, över den tyska östgränsen in mot Preussen. Här hade juden dock lyckats uppnå, att man underställt honom det departement, som handhavde ärenden angående invandring och erhållande av medborgarskap. Denne man sörjde sedan för, att invandringen underlättades för hans judiska rasfränder. Men vid samma tid började såväl de västliga som de transoceana judarna beskära sin invandring. Därigenom försvärades östindians sedvanliga fortsatta vandring. Emellertid hade dessa ingen särskild lust och benägenhet att lämna Tyskland, alltså stod man där förskaffade dem stora förmåner. De slogo sig ned i storstäderna och började härifrån bedriva en planmässig förvirring av det tyska folket.

I vilken omfattning dessa främmande gäster under årens lopp förmådde framtränga till ledande ställningar och befattningar, belyses genom följande uppställning. Vid jämförelsen av siffrorna bör ihågkommas det faktum, att judarna utgöra en procent av det tyska folket.

Judarna vid högskolorna.

Berlins universitet 1932:

Medicinska fakulteten 45 % judar

Breslaus universitet 1931:

Filosofiska fakulteten 25 % judar
Medicinska " 45 % "
Juridiska " 48 % "

Göttingens universitet 1928:

Matem. naturv. fakulteten 23 % judar
Medicinska " 34 % "
Filosofiska " 40 % "
Juridiska " 47 % "

Königsbergs universitet:

Filosofiska fakulteten 7 % judar
Juridiska " 14 % "
Medicinska " 25 % "

Judarna i det juridiska yrket.

Efter en av Tyska Akademikerförbundet år 1928 gjord statistik uppvisade nedan uppräknade städer följande antal judiska advokater:

Dortmund 29 % judar	Stettin 36 % judar
Hamburg 25 % "	Karlsruhe 40 % "
Stuttgart 26 % "	Berlin 60 % "
Düsseldorf 33 % "	Frankfurt a. M. 64 % "

Enligt en annan statistik från senare delen av år 1933 voro av advokaterna i

Berlin 55 % judar
Berlins advokatkammarer 66 % "
Breslau 67 % "

Judarna inom läkaryrket.

År 1928 voro följande antal judar verksamma inom läkaryrket:

Wiesbaden 20 % judar	Worms 30 % judar
Karlsruhe 26 % "	Gotha 31 % "
Köln 27 % "	Berlin 36 % "
Mainz 30 % "	Berlin 52 % "

I Berlins sjukhus voro följande antal judar verksamma som överläkare, assistenter och underläkare:

Sjukhuset Moabit 56 % judar
" Friedrichshain 63 % "
" Neukölln 67 % "

Judarna inom film och teater.

År 1933 offentliggjordes en statistik över teatern. Denna omfattade 234 teaterledare. Av dessa voro 50,4 % judar. Av de berlinska teaterledarna voro 80 % judar. Före Hitlers maktövertagande voro 75 % av alla framförda scenstycken författade av judiska skriftställare.

Även inom filmen hade det judiska inflytandet nått en utslagsgivande betydelse. Tidskriften „Schönere Zukunft“ skrev den 3 februari 1929:

„I våra dagars filmväsen är judendomens andel så oerhört utslagsgivande, att för kristna företag endast en mycket liten procentsats blir över.“

Judarna vid börsen.

Vid Berlins börs voro judarna representerade i styrelserna och utskotten på följande sätt:

Värdepappersbörsen . 69 % judar	Metallbörsen . . . 83 % judar
Varubörsen 75 % "	Säsonghandel . . . 83 % "
Fastigheter 80 % "	Statliga kursnoteringar . . . 87 % "

År 1928 offentliggjordes namnen på alla de judar, som innehade mer än trettio kontrollrådsbefattningar. Därvid visade det sig, att femton judar hade „erövrat“ sammanlagt 718 befattningar.

Judarna inom förvärvslivet.

På grund av den statistik, som offentliggjordes den 16 maj 1925, blev det uppenbart, i vilken påfallande hög procentgrad judarna lyckats erövrat ledande och oberoende befattningar. Av denna statistik framgår även, i vilken ringa grad judarna voro företrädare inom befattningar, där ett hårt arbete krävdes. Av 1000 inom förvärvslivet anställda voro inom industrien i Preussen i ledande och oberoende ställningar 10 judar mot endast 5 icke judar.

I gruppen för arbetare och lägre tjänstemän kommo emellertid på 1000 anställda endast 5 judar mot 30 icke judar. Inom handel och transportväsen däremot stodo 31 judar mot 3 icke judar.

Särskilt anmärkningsvärt blev detta ojämna förhållande genom den statistik, som vid samma tid företogs i städerna Berlin, Frankfurt a. M., Köln och Breslau. Här rörde det sig om fördelningen av inom industri, handel, förvaltning och hälsovårdsväsen anställda judar. Alla dessa grupper visade samma ojämna förhållande, vilket följande uppställning visar. Av 100 inom handelsbranschen anställda judar utövade dessa följande verksamhet:

I ledande och oberoende ställningar	Som arbetare eller lägre tjänstemän
I Berlin 94,4 % judar	2,4 % judar
„ Frankfurt a. M. . 48,9 % "	1,9 % "
„ Köln 49,6 % "	2,9 % "
„ Breslau 57,1 % "	1,8 % "

Judarna inom politiken.

Med särskild stor iver vannade sig judarna om att vinna de stora arbetarmassorna. Detta lyckades dem genom den marxistiska läran, vars skapare var juden Marx, vilken ursprungligen hette Mardochai. Grundaren av det socialdemokratiska partiet var juden Lassalle. Det oavhängiga socialistpartiets grundare voro ävenledes judar. Så är också förhållandet i det kommunistiska partiet, vilket uteslutande ledes av judar. Judarna ägde vidare pressen och suto som ledare för de politiska partitidningarna och framför allt voro de företrädare i de olika partifraktionerna. År 1928 sände det socialdemokratiska partiet 39 ledamöter till riksdagsutskottet. Av dessa voro 38 judar. Av lärarna vid arbetar — bildningskurserna voro 81% judar. Dessa voro specialister på den marxistiska läran.

Judarna inom högre statsämbeten.

Efter sammanbrottet år 1918 lyckades judarna framtränga till statens högsta ämbeten. Vid rikskonferensen, som hölls den 20 november 1918, uppträdde följande judar som representanter för de olika delstaterna: Hirsch, Haase och Herzfeld för Preussen; Eisner för Bayern; Lipinsky och Gradnauer för Sachsen; Heimann för Württemberg; Haas för Baden. I revolutionsregeringen 1919 suto judarna Haase, Cohn, Herzfeld, Schiffer, Bernstein, Preuss, Cahen m. fl. Juden Preuss fick i uppdrag att utarbeta den tyska författningen. I alla delstatsregeringar såväl som i städernas förvaltning förskaffade sig judarna vid samma tid ett avgörande inflytande och från dessa positioner framträngde de vidare till rikets, delstaternas och kommunernas totala förvaltning. Den engelska tidningen „Daily Mail“ skrev den 10 juli 1933:

„Tyska folket har mer och mer råkat under folkfrämmande uppkomlingars herravälde. Det fanns till slut i Tyskland flugo gånger mer judiska regeringstjänstemän än före kriget. I den tyska förvaltningens alla nyckelställningar inträngde obemärkt judendomens representanter.“

Verkan och motverkan.

Hand i hand med denna smygande erövring genomsyrades det tyska folket med det kommunistiska giftet, vilket spridare voro de judiska invandrarna. Folkets moral undergrävdes och begreppet ärlighet i handel ochandel förhånades av de judiska storsvindlarna och millionbedragarna. Det räcker med att påminna om de judiska storsvindlarna Iwan Kutisker, bröderna Barmat och bröderna Sklarek, vilka tillsammans förskingrat över 100 millioner guldmark av statens medel. Besticklighet, osedlighet och korruption inträngde förhållande i det offentliga livet. Detta ledde till de tyska massornas vilseföring. Riksdagshusbranden i februari 1933 skulle vara signalen till den sedan många år tillbaka förberedda judisk — bolschevistiska omstörtningen. Vid denna tid stod tyska folkets öde på knivseggen. Att tyska folket då förskingrades från blodhad och elände, har det att tacka sin räddare Adolf Hitler. Men världshetsens trumslagare framställa honom

som omänsklig. Ett bevis för, huru mild och hänsynsfullt han gick fram, bevisar den lag, som antogs den 7 april 1933, för rekonstruktion av den tyska tjänstemannakåren, där de två väsentligaste bestämmelserna (§ 3) lyda:

Tjänstemän, som icke äro av arisk härstamning, skola pensioneras, så vitt det ej rör sig om hederstjänstemän.

Denna bestämmelse gäller icke för tjänstemän, vilka redan före den 1 augusti 1914 varit tjänstemän, eller sådana, som under världskriget vid fronten ha kämpat för Tyska Riket eller dess förbundna, eller, vilkas fäder eller söner ha fallit i världskriget.“

De judiska tjänstemännen blevo således ej kastade på gatan, utan pensionerades, d. v. s., att till dem utbetalas samma pensioner, som till varje annan tjänsteman för samma tjänst.

Den judiska färdigheten att armboga sig fram.

Svurna fiender till tyskheten ha gent emot de förut omnämnda siffrorna anfört, att judarna således måste vara tyskarna överlägsna. I konsten att armboga sig fram stämmer detta fullkomligt. Judarna ha ett utpräglat sinne för ras-renhet. Hade tyskarna hållit samman likadant, som judarna alltid gjort, då hade det exempelvis ej blivit möjligt, att som skett i Berlin, av 263 stadsläkare 173, alltså runt 70%, varit judar.

Den berömda norske författaren Knut Hamsun yttrade om Judarnas framträngande i Tyskland bl. a.:

„Tänk Eder det fall, att judarna ägde ett eget stort rike, och att tyskarna hade inträngt där och så småningom slagit under sig allt och allting på alla områden. Jag tror, att judarna då öppet skulle uppresas sig mot detta.“

En ledande judes bekännelse.

Den kände judeledaren i Bukowina, doktor Manfred Reifer, har i den judiska tidningen „Czernowitzer Allgemeinen Zeitung“ i september 1933 offentliggjort en uppsats över de i Tyskland boende Judarnas ödesråga. Han tillstår däri: „Under det att stora delar av tyska folket kämpade för bibehållandet av sina seder, uppfyllde vi judar Germaniens gator med vårt skri. Vi skrevo i pressen jul- och påskartiklar, och framdukade för det tyska folket deras tro efter vår egen anrättning. Vi lekte med det tyska folkets heligaste känslor och förhånade allt, vad nationen förnimmer heligt.“

Den 29 maj 1934 vände sig den parisiska tidningen „Ami du Peuple“ mot de från Tyskland kommande judiska flyktignas förehavanden. Tidningen skriver:

„Dessa människor ha flytt från Tyskland, emedan de ha försökt att dränka landet i eld och blod, i det att de ville föra det till omstörtning och botgarkrig.“

Amerikanske handelskammarens president i Berlin, Mr. E. B. Peirce, förklarade med anledning av en under de sista dagarna i maj avhållen konferens, att man i dag icke skulle ha kunnat tala om några ordnade förhållanden i Europa, om ej Tyskland hade räddat Europa från bolschevismens fara.

Ytterligare flygblad erhållas gratis genom:

Deutscher Fichte-Bund e.V., Hamburg 36, Hamburger Hof.

Vänner av sanning utbreder dessa skrifter!

Hittills ha publicerats 50 flygblad på tyska språket och över 150 på främmande språk. Var god begär förteckning. Vid beställning uppgiv det önskade språket och bestämda antalet